

TRENDY

Zpravodaj o trendech nejen ze světa vozíčkářů

9/2016

Úvodem

... bych rád poděkoval za důvěru, která ve mě byla vložena, když mi bylo svěřeno spravování našeho zpravodaje Trendy. Kdysi, před hodně dlouhou dobou, jsem byl členem redakce školního časopisu, takže doufám, že opráším staré zkušenosti a redakční práce se mi bude dařit. Není ale v silách jednoho člověka vymýšlet každý měsíc nové články a příspěvky pro celý časopis. Svě o tom ví Míša Koutný, jemuž také musím poděkovat za dlouhou práci, kterou pro zpravodaj odvedl a díky jemuž do něj mohu psát i já. Chtěl bych Vás všechny proto poprosit a vyzvat, ať mi posíláte co nejvíce příspěvků, námětů a článků a náš časopis je co nejzajímavější a aby ho četlo co nejvíce lidí s co největší chutí.

A na co se můžete v prvním podzimním čísle těšit? Tomáš Helísek Vás zve na další sbírku Zasukované tkaničky, která se uskuteční 19.9. 2016. Jana Měrková zase píše o tom, jak se v rámci volnočasových aktivit vyrábělo mýdlo a také poskytne návod, podle něhož si ho můžete vyrobit i doma. S Matoušem Pírkem jsme si povídali o jeho projektu Jedlý truhlík a s Tomášem Helískem o jeho invalidních vozících (má celkem tři, takže se rozhovor trochu natáhnul). Ota Altman píše o tom, co přes prázdniny hezkého četl a navrhl přihodit pár životních moudrů a Přemek Pioma Drtil popisuje dobrodružnou výpravu za pokladem, která se uskutečnila v učebně Trendu. A samozřejmě nechybí pozvánky na volnočasové aktivity, které se uskuteční od druhé poloviny září do poloviny října.

Přeji Vám příjemné čtení.

Ivo Buček

Podzim opět ve znamení Zasukovaných tkaniček a pomoci vozíčkářům

Zasukované tkaničky patří k Trendu vozíčkářů Olomouc i na podzim. Tato sbírka bude opětovně pomáhat lidem na vozíku. Olomoučtí vozíčkáři společně s dalšími dobrovolníky – studenty středních škol a herci Moravského divadla Olomouc budou v ulicích města rozdávat jako poděkování za finanční dary barevně svázané tkaničky. Do zapečetěných přenosných kasiček s barevným logem je na sociální služby pro tělesně postižené možné přispět nejen v Olomouci, ale i v Zábřehu na Moravě.

Termín sbírky v Olomouci je 19.9.2016

Patronem sbírky Trendu vozíčkářů Olomouc je zpěvák VOXEL, podpořte sbírku i Vy! Získané finanční prostředky budou použity na financování asistenční služby vozíčkářům.

A pokud na dvojice s kasičkami nenarazíte, můžete přispět i jiným způsobem:

- dárcovskou SMS na tel. číslo 87777 s textem: DMS TKANICKA (cena 1 SMS je 30,-Kč, obdarovaný obdrží 28.50,- Kč)

- bankovním převodem na účet sbírky č.: 1000100014/5500

CHCETE SE STÁT SOUČÁSTÍ SBÍRKY A ROZDÁVAT TKANIČKY? NEVÁHEJTE A OZVĚTE SE NÁM! KAŽDÁ POMOC SE POČÍTÁ..

Podrobnější informace:

Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7,

779 00 Olomouc

Tomáš Helísek: mobil 731 501 389, tel. 582 777 703

helisek@trendvozickaru.cz

SPOLEK

Trend

VOZÍČKÁŘŮ OLOMOUC

Přispěním do kasičky
pomůžete rozvoji speciálních
služeb, umožňujících nezávislý
život těžce tělesně postiženým

Přispět můžete rovněž

- vkladem na transparentní účet
1000100014/5500
- zasláním SMS na číslo 87777
s textem **DMS TKANIČKA**

(cena jedné SMS je 30 Kč, pořádající organizace
Spolek Trend vozíčkářů OLOMOUC obdrží 28,50
Kč, více na www.darcovskasms.cz)

**Patronem sbírky je
zpěvák VOXEL**

Spolek Trend vozíčkářů Olomouc

Lužická 7, 779 00 Olomouc

www.trendvozickaru.cz

Jedlý truhlík, aneb krásný i jedlý

Zahrádkaření je smysluplná a příjemná činnost, kterou má v oblíbě spousta lidí, ty s tělesným postižením nevyjímaje. Pro člověka na vozíku, nebo prostě jen se ztíženou možností pohybu, je ale obtížné klekat si na zem k záhonu a ve strnulé poloze navíc ještě sázet, plít a okopávat... Proto je moc dobře, když si tento problém někdo uvědomí a nabídne výrobek, který tento problém dokáže do značné míry vyřešit. Matouš Pírek je autorem mobilního záhonu, umožňujícího vozíčkářům z pohodlí svého kolečkového křesla pěstovat nejen květiny a bylinky, ale i kořenovou zeleninu. Navíc byl natolik vstřícný, že nám odpověděl na několik našich zvědavých otázek ohledně svého výtvoru.

1) Jaké výhody má pro člověka na vozíku, který se chce věnovat zahrádkaření, využití Vašeho mobilního záhonu? Co na něm ocení?

Člověku, který používá invalidní vozík, jsou běžné způsoby zahradničení obtížně dostupné, pokud vůbec. Výjimkou mohou být vyvýšené záhony, které se u nás již také začínají budovat. Mobilní záhon jde či spíše „jede“ ještě dál. Za svým klientem přijede do pokoje, na terasu, balkón.. Přirozeně nemůže nabídnout stejné množství plodů jako venkovní záhony. Věřím ale, že zase o to větší radost ze zahradničení. Vždyť se dostane i k lidem, které dříve nenapadlo, že to vůbec jde. Najednou zase jde vypěstovat si vlastní bylinky, salátky, rajčátka, či jak libo... Záhon lze použít venku i vevnitř, je opatřen nepropustnou fólií, výpustí a aretačními kolečky. Je vymyšlen tak, aby jej mohli využívat lidé na invalidním vozíku. V případě potřeby ho můžeme ještě uzpůsobit „na míru“ pro konkrétního uživatele.

2) Vytvoření Vašeho mobilního záhonu vyžaduje jednak zručnost a znalost truhlářského řemesla, ale také na něm jde vidět, že něco víte o problematice lidí se zdravotním postižením, jejich potřebách a přáních. Jak se stalo, že se ve Vás tyto dva nesouvisející obory protnuly? A kde se vlastně vzal nápad mobilního záhonu?

V mobilním záhonu se propojují moje dosavadní zkušenosti. Mám za sebou školu i praxi v oblasti sociální práce. Poslední roky jsem však strávil na zeleninových farmách, prací v ochraně přírody a prací na vlastním pozemku. Nápad vyrobit mobilní záhon, přišel v zimě, kdy jsem onemocněl a já měl najednou čas přemýšlet... Teprve při jeho realizaci jsem zjistil, že mobilní záhony nejsou, alespoň v zahraničí, objevem. To mě neodradilo, spíše naopak. Náš hotový a ozkoušený záhon je však unikát. Píši náš, neboť jeho výroba je dílem Jiřího Vrány a Jana Švába ze stolárny na Kozojedském dvoře. Já sám stolař nejsem a trvalo by mi další roky, než bych to dohnal. I tak to nebyla chvilka, než jsme jej vyladili do podoby, která může plně sloužit svému účelu.

3) Na Vašich webových stránkách uvádíte, že mobilní záhon, stejně jako další výrobky, je vyroben z borového dřeva. Má toto dřevo nějaké speciální vlastnosti, kvůli kterým je pro tyto výrobky vhodné, nebo je prostě jenom nejlépe dostupné?

Máte pravdu v tom, že borové dřevo je dobře dostupné. I tak jsme jej zvolili raději než třeba smrk. Podle potřeby a přání uživatele je dřevo impregnováno a natřeno, aby vydrželo po více let. Kolik let, záleží na tom, zda záhon bude jen uvnitř, pod střešou nebo jestli bude na zimu uschován, jak o něj bude pečováno...

4) Doporučil byste lidem na vozíčku i nějaké další Vaše produkty? Případně k čemu slouží?

Krom mobilních záhonů či dalších výrobků ze dřeva nabízím lidem sadbu zeleniny popř. bylinek nebo různých méně známých druhů rostlin. Část z nich jsou mé vlastní výpěstky. Poradím i pomohu s nákupem semínek, pěstováním osázením záhonu, truhlíků... Říkám pomohu, neboť každá zahrádka má být jiná, tak jako její zahradník.

Mezi další produkty patří dřevěné pergoly s vyplétanou mřížkou nebo truhlíky v kaskádě. Také ony mohou být pro vozíčkáře dostupné – i když jen částečně.

5) Kolik mobilních záhonů už v současnosti našlo své majitele? Můžete se pochlubit nějakou konkrétní organizací nebo zařízením, která mobilní záhon využívá?

Mobilní záhony šly do prodeje teprve nedávno. Potřebovali jsme mít ozkoušený a ověřený výrobek. Proto jsme jich doteď neprodali mnoho. Krom soukromých osob je to například Dům seniorů FRANTIŠEK Náměšť na Hané. Jeho obyvatelé si z výpěstků vaří čaje, uždibují lichořeřišnici, bazalku... Se záhonem i bylinkami jsou podle všeho spokojeni, věřím, že budou sdílní i k ostatním. Na dalších mobilních záhonech se právě domlouváme s Domovem Hrubá Voda. Mají specifické požadavky a používají zase trochu jiné vozíky.

To je naším údělem a zároveň výhodou pro zákazníka. Na každém záhonu se domlouváme individuálně tak, aby doopravdy sloužil. Kdyby tomu tak nebylo a rostliny by v něm nerostly, nerostl by ani zájem o jedlý truhlík.

Více informací o mobilním záhonu a dalších výrobcích Matouše Pírka naleznete na internetových stránkách jedlytruhlik.cz

Já a můj vozíček

Trend vozíčkářů ho má přímo v názvu a pro mnoho lidí s tělesným postižením je tou vůbec nejdůležitější a nejnepostradatelnější kompenzační pomůckou. Jak si vybrat vhodný invalidní vozíček a co pro to udělat? Jaký k němu mají sami jeho uživatelé vztah? A co všechno by měl umět ideální vozík? Tímto vším se hodláme v následujících číslech zpravodaje zabývat a tentokrát jsme si o tom povídali s Tomášem Helískem, kterého u nás v Trendu není třeba představovat.

Jaký invalidní vozíček nebo vozíčky používáš? Případně který na co?

Používám elektrický a mechanický invalidní vozík. Každý vozík má totiž své určení a každá aktivita vyžaduje jiný druh vozíku.

K jakým činnostem tedy využíváš mechanický a k jakým elektrický?

Elektrický vozík je pro mě lepší v exteriéru. Když někam jedu a chci být mobilnější. Je lepší při překonávání lehčího terénu v přírodě nebo po centru Olomouce, kde jsou kočičí hlavy a elektrický vozík tyhle věci zvládá lépe. Taký je rychlejší, skoro jako autobus. Mechanický vozík je lepší na delší cestování a do interiéru – na pohyb doma a v práci, v menších prostorech. Dá se s ním lépe manipulovat. Ten mechanický mám raději.

Proč máš mechanický vozík raději?

Zdá se mi, že je hezčí. Taký mi přijde, že společnost se na lidi na elektrických vozících dívá jako na více postižené, než na lidi používající mechanické. Proto mám na mechanickém vozíku také větší sebevědomí a cítím se na něm lépe.

Podle jakých kritérií sis svůj vozík vybíral? Jaké jeho vlastnosti jsou podle tebe nejdůležitější?

U elektrického vozíku je pro mě prioritní mobilita a dostupnost v terénu, protože s rodinou jsme aktivní, chodíme na výlety a máme pejsky, kteří potřebují venčit. Takže jsem si vybral takový vozík, aby byl trochu přizpůsobený té jízdě v terénu. Je celkově robustnější a má větší kola. U toho mechanického vozíku jsem si vybral z kategorie aktivních vozíků – je odlehčený, je přizpůsobený na míru konkrétnímu uživateli a lépe se s ním jezdí. Samozřejmě je logicky dražší. Jeho konstrukce je z jiných materiálů – je lehčí. Pokud jde o konkrétní firmu, u které si člověk vozík vybírá, tak je dobré se už na začátku podívat na typy, které ta firma nabízí a také je důležitá dostupnost servisu.

Jak probíhal samotný výběr vozíku? Ty jsi nejdříve oslovil firmu, zabývající se prodejem vozíků?

Přesně tak. Podíval jsem se nejdříve na internet, jaké jsou firmy a jaké vozíky nabízejí. Potom jsem je kontaktoval a dali jsme si schůzku. Ten vozík jsem si před pořízením samozřejmě vyzkoušel.

A dali ti vyzkoušet jenom ten jeden, nebo sis mohl zkusit více typů a vybrat si?

Ne, zkoušel jsem jenom ten jeden. Ono to není tak, že ti ten vozík půjčí na týden, aby sis ho prozkoušel. Prostě se projedeš a rozhodneš se. Ale je pravda, že se dá domluvit, že přijedeš na jejich pobočku, kde mají nějaký showroom a kde jsou ty vozíky vystavené. Člověk si tam může vyzkoušet, který se mu líbí, na kterém se mu sedí lépe, s kterým se lépe manipuluje a tak dále.

Já si právě říkám, že když si člověk vybírá něco na tak dlouho, tak si to chce pořádně vyzkoušet a rozmyslet.

Jasně, vybírá se na dlouho. S tím vozíkem je člověk potom dalších sedm let, proto si musí vyzkoušet, jestli mu opravdu vyhovuje.

Jak probíhá koupě vozíku včetně shánění finančních prostředků?

Vybereš si vozík a potom následuje takové velké kolečko po doktorech, kde musíš získat různá potvrzení a oni musí ten vozíček, který sis vybral doporučit. Samotné vozíky mají v rámci pojišťovny své kódy, takže se vypíše žádost pro pojišťovnu, v níž je uveden kód toho vozíku a potom pojišťovna schválí nebo zamítne proplacení toho vozíku. Což se mi právě jednou stalo, to zamítnutí myslím.

Žádost o který vozík ti zamítli?

Mně se to stalo u toho mechanického, kdy argumentem pojišťovny bylo, že už mám vozík elektrický, takže na mechanický vozík v lepší výbavě nemám nárok. To se stalo asi před deseti lety a od té doby si mechanické vozíky pořizuji sám a sháním si na ně peníze.

Jakým způsobem ty peníze sháníš?

Přes různé nadace a sponzory. Je to vlastně takový osobní fundraising.

Jak dlouho máš ten elektrický vozík?

Elektrický vozík mám šest let, takže za rok budu mít nárok na nový.

A jde to třeba tak, že máš sedm let elektrický vozík a potom si navíc požádáš ještě o mechanický?

To nejde, protože když mi pojišťovna ten vozík přidělí, tak je pořád její. Já ho mám vlastně jenom propůjčený. Takže když si zažádám o nový vozík, tak pojišťovna musí schválit odepsání starého a musí uznat, že ten starý už zaslouží výměnu. To ale většinou není problém, protože vozíky za sedm let dostanou maximální zátěž.

Co pro tebe bylo u výběru vozíku důležité?

Barva! Ne, dělám si srandu. Akorát žena mi říkala, že si mě nevezme, když budu mít oranžový vozík. Takže ten oranžový teď používám tady v práci a doma mám jiný. Jinak nejdůležitější jsou podle mě jízdní vlastnosti – rychlost a ovladatelnost. S tím hodně souvisí váha, čím lehčí, tím lepší, stejně asi jako u jízdních kol. Jinak je u mechanických vozíků důležité dělení na ty

s pevným rámem a na skládací. Já právě preferuji ty s pevným rámem. Myslím, že mají lepší jízdní vlastnosti a přitom ta skladnost u skládacích není zase o tolik větší.

Jaký máš ke svému vozíčku vztah?

Vozík беру jako součást sebe. Je to takové zlepšení funkcí mého těla. Takže když mi do něj kopneš, řeknu au (*smích*). Ale zároveň to znamená, že občas kašlu na údržbu a dávám mu co proto.

Poslední otázka. Kdyby tě navštívil šílený vědec a nabídl ti, že zkonstruuje vozíček zcela podle tvých představ, jak by takový vozík vypadal a co by uměl?

Líbí se mi vozík Profesora X z X menů. Jinak se mi líbí vozítko Genny mobility, což je takový segway pro vozíčkáře.

Výroba mýdla

V rámci sociální rehabilitace jsme se pokusili vyrobit mýdlo tradiční technikou ze třech druhů oleje a louhu. Pro zajímavost příkládám pracovní postup, který můžete najít spolu s inspirací na stránkách

www.mycloteka.cz

<http://www.mycloteka.cz/mycloteka/eshop/12-1-LITERATURA-A-RECEPTY/0/5/1798-RECEPT-Prave-ceske-mydlo>

Pravé české mýdlo z větší části z českých olejů. Je stejně kvalitní jako klasické olivové a navíc vás může hřát pocit, že vyrábíte z domácích surovin - tedy levně a ekologicky :-)

Recept (cca na 10 - 12 kousků á 100 g):

- 350 g řepkového oleje
- 330 g slunečnicového oleje
- 320 g kokosového oleje
- 380 g/ml destilované vody
- 139 g hydroxidu sodného (NaOH) při 5 % přetučnění
- 1 ml extraktu z grepového jádra (není zcela nutný)

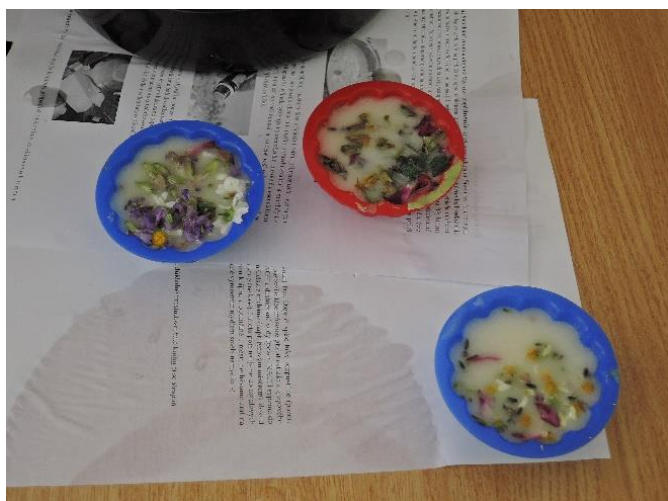

Postup:

Je třeba si rozdělit suroviny na olejovou fázi a vodní fázi. Oleje či spíše tuky rozpustíme (pozor: nezahřívát příliš, stačí teplota pro rozpuštění). Do olejové fáze můžeme přidat extrakt z grepového jádra. Poté si připravíme vodní fázi smícháním NAOH a destilované vody (pozor: NAOH sypeme do vody). Obě fáze smícháme za teploty cca 30 stupňů Celsia a mícháme (např. tyčovým mixérem), dokud se nevytvoří hustější mýdlová hmota (hustota cca krupičné kaše). Hmotu poté nalijeme do mýdlových forem a necháme cca 24 v teple tuhnout. Další den krájíme a optimálně 1 měsíc necháváme zrát na dřevěných roštích. Poté už se můžeme vlastnoručně vyrobeným mýdlem směle namydlit:-)

Přejeme hezké tvoření.

Jana Měrková

Dračí doupe

V učebně Trendu vozíčkářů se začala scházet družina dobrodruhů a pod vedením pána jejich imaginárního světa Přemka Piomy Drtila se vydala na cestu za dobrodružstvím a snad i za pokladem. Tady je první část jejich příběhu:

Bylo nebylo... Na jednom prazvláštním světě ve tvaru disku se nachází soustroví Brrr. Leží zhruba napůl cesty mezi kontinenty Ledobor a Nádor, takže jeho podnebí je studené a vlhké. Skládá se ze tří ostrovů: Rudus, Dwarvus a hlavní, největší Bramborus, kde sídlí i král Zemák. A tam, někde v lesích, několik dní cesty od hlavního města hustým porostem, na křižovatce dvou cest, setkala se skupinka dobrodruhů s osamělým poutníkem u ohniště. Dohromady jich nyní bylo šest. Také s nimi byl pes, evidentně použitelný na amputace končetin, prstů minimálně, o dalších měkkých částech nemluvě. Patřil člověku hraničáři. Dále tu bylo duo válečníků, barbar s mečem bastardem a trpaslík s dvojicí seker. Zbytek družinky, elf zloděj a elfka kouzelnice, byli oku mnohem více lahodící, než zarostlí bojovníci. Cizinec, v ponču a se sombrérem na hlavě, je pozval na guláš v kotlíku, vařícím se na ohni a po chvíli z něj vypadlo, že by se mu vlastně hodila nějaká pomoc. Ve staré zřícenině nedaleko jeho vesničky Bolavá

(Skupina našich dobrodruhů. Pán našeho světa Přemek Drtil zády, zleva trpasličí válečník, elfský zloděj a dvě sličné elfky – hraničářka a kouzelnice)

Noha už tři družinky neuspěly při snaze o její vyčištění od nemrtvých stvůr. Nabídl jim slušnou odměnu a po návratu do vesničky si za menší zálohu družinka doplnila zásoby, případně se dovybavila a připravila k boji. To obnášelo nějaké postřibření zbraní, šípy a zásoby světla a svícené vody. Těsně před jejich odchodem si všimli, že se někteří vesničané vsázejí a samozřejmě si na sebe vsadili taky. Na svou smrt si kupodivu nikdo nevsadil. Cesta ke

zřícenině se odehrála bez nějakého většího vzrušení a dokonce to ze začátku vypadalo stejně i před vylomenou bránou vedoucí na drobné nádvoří. Všude nepořádek, nějaké stopy boje, ale těla nikde žádná. Ani v bývalé kůlně, ni v bývalé stáji.

Nezbylo nic jiného, než se vydat do hlavní budovy, nad kterou se tyčil zbytek věže a ze které ve výsledku zůstalo v pořádku jen přízemí a nějaké zdi prvního nadzemního patra. Chodba ode dveří byla úzká a tak se všichni mačkali na sebe, jak to jen šlo, než se dostali na křižovátku, decentně se rozptýlili a hledali. Všude byl prach, trochu víc stop boje a tentokrát už i nějaká vysušená těla, která se v tom nejnevhodnějším okamžiku začala zvedat a útočit. Družinka, ač zatím nezkušená, během několika rychlých šarvátek zneškodnila veškeré hrozby a neobjevila nic podstatnějšího, než pár zaprášených místností plných rozbitého vybavení a schody do sklepa, ze kterých trpaslík spadl.

Když se dole všichni shromáždili, vydali se chodbou kupředu, nedbaje odboček, až dorazili do podzemního sálu, jehož strop podpíraly čtyři sloupy a v samém středu se nacházel kamenný podstavec s tělem ve zbroji. Kolem se v tom okamžiku houpavým krokem jako uvítací výbor vydaly skoro dvě desítky nemrtvých. Z počátku vše vypadalo relativně snadno a postříbřené zbraně, šípy, svěcená voda a kouzelníci vyvolaní tvorové bez problému odrazili první vlnu. Druhou také. A pak se tělo ve zbroji na podstavci posadilo, sestoupilo a vyrazilo také. Když byl rytíř na dosah, z uvítacího výboru moc nezbývalo, všichni sebrali poslední zbytky sil a proti společnému náporu sám moc nezmohl. Jako každá klasická družinka, i tahle prošmejdila každý kout místnosti, pobrala, co mělo nějakou cenu a přišla k pěkné hromádce zlatých mincí, zlatému prstenu s rubínem a samozřejmě rytířovou zbrojí, štítem a mečem. Utábořili se, ovázali si rány, najedli se a jali se strávit noc zde, než vyrazí zpět do vesnice, ač to nebylo příliš daleko...

Přemysl Pioma Drtil

Recenze

Už je tady zas / Timur Vermes, Holandsko, 2013)

Úsměvně mrazivý příběh o tom, jak je jednoduché ovládnout společnost. Adolf Hitler se probudí v Berlíně v roce 2011. Nejprve je vším kolem sebe překvapen, ale velmi rychle se zorientuje. Pochopí výhody televize a internetu a brzy je zván do televizních debat. Hitler je skvělý řečník a demagog a své oponenty zcela převálcuje. Bez skrupulí odhaluje pokrytectví a lži současných politiků. Nakonec mu všechny politické strany nabízejí první místa na svých kandidátkách.

Otakar Altman

Fejeton

Co Vy na to, Oto?

Přečetli jste si někdy příbalový leták k lékům? I když vám to všichni doporučují, radím vám – nedělejte to! Řvali byste hrůzou! Všechny léky mají samozřejmě nějaké negativní účinky – mohou vám způsobit: krvácení do mozku, srdeční infarkt, alergické reakce, otoky obličeje, kopřivku, dušnost na hrudi, nevolnosti, závratě, křeč, vysoký krevní tlak, silné bolesti žaludku, mdloby. Stačí?

Já mám nejraději tenhle ten – jedním z negativních účinků léku na bolest hlavy je ten, že vám může způsobit bolesti hlavy! No uznejte – to je paráda! Palice vás bolí jako střep, tak si vezmete prášek a ona vás bude bolet ještě víc! Ti doktoři a vědci nás jednou všechny zabijí! ☺

Otakar Altman

Rubrika naruby

Vlada rozhodla: Vozickari od noveho roku uz nebudou Cechy, protoze nesackou

Znamy cesky chorali "Kdo nesacke, není Cech" se zřejmě od nového roku stane skutečností. Vlada Bohuslava Sobotky chce vyjit fotbalovým i hokejovým fanouškům vstříc a odebrat vozickarům české občanství. Nápad zazněl na sobotním zasedání poslanecké sněmovny a vzbudil velký ohlas. Na dnešním hlasování pak 81 % poslanců hlasovalo pro odebrání českého občanství všem vozickarům.

"Desetitisíce lidí na českých stadionech skanduje, že kdo nesacke, tak není Cech. Jelikož moje vláda chce vycházet českým občanům vstříc, hodlá volání českých fanoušků vyslyšet, a protože vozickari skutečně nesackou, mají smůlu a přijdou o občanství," prohlásil Bohuslav Sobotka.

České vozickáře tak od nového roku čeka spousta starostí. Oficiálně už totiž nebudou občany České republiky a budou tak na jejím území pobývat nelegálně. Začínají tak zaznívat první návrhy na jejich deportaci.

"Vozickari bez českého občanství nebudou moci nadále pobývat v České republice. V současnosti tak zvažujeme jejich deportaci. Prozatím sice nevíme, kam bychom tisíce paraplegiků poslali, ale na řešení tohoto problému pečlivě pracujeme. Padlo několik návrhů, že bychom mohli odkoupit od Řecka nějaký neobydlený ostrov a vybudovat tam paraplegickou kolonii, ale to jsou zatím všechno jenom dohady," dodal Sobotka. Podle Bohuslava Sobotky na tom navíc Česká republika vydělá spoustu peněz. Česko se totiž zbaví deseti tisíců lidí, kteří pouze parazitují na sociálních dávkách. Z měst také konečně zmizí všudypřítomné bezbarierové vstupy, které každého jenom otravují. Těžit z toho budou i obyčejní slušní Češi, kteří si budou moci pošetřit svá víčka na důležitější věci.

Převzato z: <http://az247.cz/>

POZVÁNKY NA AKCE

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

ŠIPKOHRAŇÍ

Zvu vás všechny do Spolku Trend vozíčkářů na společné utkání v šípkách.
Nesedíte doma a přijďte se pobavit s ostatními nad zajímavou a zábavnou hrou.

Kdy: 22.9.2016 od 14h

Kde: učebna ve Spolku Trend vozíčkářů
na ulici Lužická 7 v Olomouci

Na setkání s Vámi se těší Kamila Zábojová

Bližší informace:

Bc. Kamila Zábojová

sociální pracovnice služeb sociální rehabilitace, půjčovny kompenzačních pomůcek
a volnočasových aktivit

soc.rehabilitace@trendvozickaru.cz , volnocasovky@trendvozickaru.cz,

pujcovna@trendvozickaru.cz

mobil: 734 442 040

Projekt „Služby sociální prevence v Olomouckém kraji“,
reg. č. CZ.03.2.60/0.0/0.0/15_005/0000057 je hrazen v rámci Operačního programu Zaměstnanost z
Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Srdečně Vás zvú na přednášku

Od moře až do Alp

***přednáška se uskuteční v pondělí 26.9. 2016
v 15:00 v učebně***

Bc. Tomáš Zrnka

Projekt „Služby sociální prevence v Olomouckém kraji“, reg. č. CZ.03.2.60/0.0/0.0/15_005/0000057
je hrazen v rámci Operačního programu Zaměstnanost z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu
České republiky.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

TRENDÁCKÝ FILMOVÝ KLUB

Vás tímto srdečně zve na film

STÁLE SPOLU

Kdy: 4.10.2016 od 14:00

Kde: Učebna Spolku Trend Vozíčkářů Olomouc (Lužická 7)

Vstup zdarma, po skončení bude následovat diskuse

Režie: Eva Tomanová
ČR, 75 minut

Petr a Simona spolu žijí dvacet pět let. Mají devět dětí, se kterými bydlí v maringotkách na šumavské louce – bez televize, počítače a tekoucí vody. Autoritativní Petr sám sebe nazývá „profesionálním otcem.“ Potomky vede ke svobodě a souznění s přírodou a zároveň se je snaží chránit před škodlivým vlivem konzumní společnosti. Do školy chodí děti jen na přezkoušení - vysokoškolsky vzdělaní rodiče je učí doma. Rodinná soudržnost, která v dnešním západním světě už prakticky nemá obdoby, působí na první pohled idylicky. Při bližším pozorování však začínají vyvstávat pochybnosti. Film *Stále spolu* zkoumá, jaká je cena za svobodný život stranou společnosti, a ptá se: existuje recept na ideální rodinu?(Aerofilms)

Kontakt: Mgr. Marie Pijáčková; pijackova@trendvozickaru.cz, mob. 731 501 388

Projekt „Služby sociální prevence v Olomouckém kraji“,
reg. č. CZ.03.2.60/0.0/0.0/15_005/0000057 je hrazen v rámci Operačního programu Zaměstnanost z
Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky

Nabídka inzerce

Pokud chcete mít uveřejněnu reklamu na svůj výrobek v Trendy zpravodaji, která vychází v tištěné podobě v nákladu osmdesáti výtisků a spousta dalších lidí ho čte v elektronické podobě, tak nás kontaktujte! Cena inzerce uveřejnění se odvíjí poměrně od velikosti inzerátu, přičemž v ceníku je uvedena cena za maximální velikost A4 přes celou stranu. Záleží také na poměru textu a fotek (v ceníku černobílý tisk a černobílé foto). Neváhejte se obrátit se svým inzerátem na e-mail bucek@trendvozickaru.cz a zjistěte, kolik bude jeho uveřejnění ve zpravodaji Trendy stát.

TISK A4, náklad 80 kusů

	cena pro zaměstnance, klienty, členy:	cena pro veřejnost:
černobílý tisk	160	460
černobílé foto	720	1020

Obrázek převzat z helpnet.cz

Vydává: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7, 779 00 Olomouc

Napsali a nafotili pro vás: Ivo Buček, Tomáš Helísek, Přemysl Drtil, Jana Měrková, Oto Altman

Distribuce a info s úsměvem: Milena Březinová, Alena Třešková a Anna Koziolová.

Datum vydání: 15. 9. 2016 - Počet výtisků: 80

Adresa redakce: Spolek Trend vozíčkářů, Lužická 7, 779 00 Olomouc,
tel: 731 144 670;

email: bucek@trendvozickaru.cz

Uzávěrka příštího čísla je 5. října 2016